

solinskom cestom prema gradu. Svakako nastoj da zaostaneš za svjetinom, što će se poslije mejdana vraćati u grad. Kad izgubiš s vida svjetinu, ostavi glavnu cestu, pa s ljudima svojim zakreni desno, projašite skupa poljskim puteljcima sve do one veće drage, koju zovemo Luka. Tu se zaustavi i ljudima naloži, neka nastave svoj put dalje zapadnim smjerom, neka presjeku put koji vodi na sućurašku brodaricu i zadu u oputinu, koja vodi našemu samostanu. Kod samostana se oni ne smiju zaustaviti, već proslijediti putem, kojim si ti večeras k meni došao, dalje, prema gradu. Kad ih ja ugledam, to će za mene biti znak, da si na mejdalu iznio živu glavu.

— Bit će sve na vlas izvršeno. Ja ču im tako sve podrobno naložiti.

— Kad ti vidiš, da su tvoji ljudi zašli u oputinu, koja vodi našem samostanu, obrni konja prema pustoj crkvici presvetoga Trojstva. Ključ je te crkvice pohranjen kod nas u samostanu. Pred crkvicom ćeš naći čovjeka, koji će ti prihvati konja i otvoriti na crkvici vrata. Sjaši žurno, ogledaj sve naokolo, i stupi unutra. Neznanac će hitro za tobom zatvoriti vrata i odvesti tvoga konja. Tebi je poznato, što se o toj crkvici pripovijeda.

— Znadem, ujače, ali ja se toga ne plašim.

— U tom svetom zatvoru budi miran i moli se Bogu da moja osnova uspije.

— Hoću, dragi ujače.

— Onamo te Marko Barbarigo potražiti ne će, jer mu to zabranjuje povlastica svetih mjesta. A ni njegova njuškala ne će slutiti, da si skriven baš na mjestu gdje se u noći tobože dusi i sablasti javljaju.

— Tamo ču biti najsigurniji. Sigurnijega zakloništa nema mi u cijelom splitskom polju.

— Pred oltarom ćeš naći hrane za više dana; premda ja se nadam, da to tvoje neobično tamnovanje ne će dugo potrajati. Kad pak čuješ, a to će biti svakako u noći, tri udarca na vratima, znaj, da su to prijatelji koji će te odvesti, kuda ne dosiže ni vlast ni zloba Marka Barbariga. Drži dobro u pameti što sam ti eto rekao, i prepusti se volji Božjoj.

— Svaka vaša riječ, moj predobri ujače, usjekla mi se sve do srca — odgovori krasni momak i prihvati starčevu desnicu. Zatim klekne i prinese onu suhu navoranu ruku k svojim usnama. Otac Mikula teškim naporom ustane, prisloni palicu uz stolac, lijevu položi na prsa, pa će, zagle-